

TÉMA 4: RAST DO KRISTOVEJ PODOBY

Prehľad témy

Ak majú byť zbory zrelé v tom zmysle, že budú podobné Kristovi, potom my ako *jednotlivci* musíme rásť do Kristovej podoby. Apoštol Peter končí svoj druhý list prikázaním pre všetkých kresťanov, aby zdôraznil túto myšlienku: „Ale vzrastajte v milosti a poznávaní nášho Pána a spasiteľa Ježiša Krista.“

Pri štúdiu toho, čo znamená rásť v milosti a poznávaní Krista spoločne:

- preskúmame dôkazy duchovného rastu,
- sa budeme snažiť porozumieť, čo naozaj znamená, „rast v milosti a poznávaní Krista“,
- zhodnotíme našu vlastnú úroveň kresťanskej zrelosti,
- určíme postup, ktorý nám pomôže podnietiť rast v našich životoch.

Pochopenie témy

Podľa čoho určíte, či rastiete vo viere? Existujú nejaké pravidlá alebo postupy, ktoré nám pomôžu rásť v poznaní Krista?

Výroky

(Výroky sú úryvky a citáty, ktoré vás majú priviesť k uvažovaniu o téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

„Každý, kto je znovuzrodený, automaticky duchovne rastie.“

„Duchovná zrelosť sa prejavuje viac správaním ako presvedčením. Živor kresťana nie je len záležitosťou vyznaní a presvedčení, zahŕňa správanie a charakter. Presvedčenia musia byť podporené správaním. Naše činy sa musia zhodovať s našimi vyznaniami.“ – Rick Warren

„Pre svoj duchovný rast vlastne cirkev ani nepotrebujem“

„Rast v milosti je vždy očividný.“

„Rast do Kristovej podoby je automatický len vtedy, ak si profesionálnym kresťanom, napríklad ako misionár alebo kazateľ.“

„Rast do Kristovej podoby urýchľujú dve praktické činnosti: čítanie Biblie a modlitba k Bohu.“

„Zrelosť je proces, ktorý rád nazývam *duchovná osmóza*. Počujeme a prijímame biblickú pravdu a potom jej dovoľíme, aby sa rozšírila do našich vnútorných životov – hlboko tam, kde sa tvoria postoje a robia rozhodnutia.“

– Charles R. Swindoll

Príklad zo života

Soňa

Soňa vytrvalo rástla v svojom chodení s Bohom počas prvých štyroch rokov svojho kresťanského života. V poznávaní Biblie napredovala tak úžasne, až jej ostatní povedali, že ich zahanbila. V zbore sa stala členkou skupinky, kde našla príležitosť slúžiť iným.

V poslednej dobe sa Soňa cíti tak, ako keby mala duchovnú krízu.

Po tom, ako pred časom počula kohosi povedať, že „ak nesiahaš po Biblii, neber si ani raňajky“, bolo čítanie Biblie a rozjímanie jej prioritou. Avšak teraz máva Soňa svoje stíšenia nepravidelne. Niektorí jej priatelia jej vravia, aby sa pre to netrápila, ale ona má pocit, že dni bez stíšenia nie sú veľmi vydarené. Taktiež zistila, že s tým ako je pribudlo práce, nemá čas chodiť na skupinku tak často, ako kedysi.

V prvých rokoch svojho kresťanského života Soňa žasla nad tým, ako Boh menil jej postoje k práci a problémovým ľuďom. Teraz má pocit viny, pretože pred pár dňami sa rozčúlila na zákazníka.

Soňu najviac trápi to, že vo viere už nenapreduje tak, ako kedysi.

Čo by ste Soni povedali, aby ste jej pomohli porozumieť, čo znamená duchovne rásť a aby ste ju povzbudili v jej chodení s Kristom?

Aká hlavná otázka alebo téma tu stojí pred nami?

Štúdium Písma

2Petrov 3:17-18

Vy teda, milovaní, keď to už vopred viete, chráňte sa, aby ste sa nedali oklamať bludom bezbožníkov a nepadli zo svojho pevného postavenia, 18 ale vzrastajte v milosti a poznávaní nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu sláva aj teraz, aj naveky. Amen.

Peter vo verši 18 hovorí „ale vzrastajte v milosti...“ Čo vo verši 17 považuje za protiklad k rastu v milosti?

Čo znamená rásť v milosti a poznaní Krista?

Hebrejom 5:11-14

O tom by sme mohli veľa hovoriť, ale je to ťažké vysvetliť, pretože ste leniví počúvať. 12 Veď hoci by ste už po toľkom čase sami mali byť učiteľmi, znova potrebujete, aby vás niekto učil základné pravidlá Božích slov. Stali ste sa takými, čo potrebujú mlieko, a nie tuhý pokrm. 13 Lebo ten, kto ešte potrebuje mlieko, nechápe slová spravodlivosti, keďže je ešte dieťa. 14 Tuhý pokrm je pre dokonalých, pre tých, čo majú návykom vycvičené zmysly na rozlišovanie dobrého a zlého.

Autor listu Hebrejom chcel svojim čitateľom viac povedať o Kristovom večnom kňazstve, ale cítil, že by mal počkať, pretože oni vo svojich duchovných životoch zatiaľ len veľmi málo pokročili. Títo čitatelia neboli čerstvo obrátení - boli to členovia starého zhromaždenia, ktorí v tom čase už mali byť schopní učiť iných (v12). V skutočnosti boli tak nezrelí, že potrebovali, aby ich niekto odznova naučil základné pravdy z kapitoly 6:1-2. Autor ich označuje za duchovné deti (v13). V protiklade k tomu, „zrelými“ veriacimi sú ľudia so zdravým úsudkom a schopnosťou rozlišovať, ktorí neustálym užívaním pravdy dozreli v schopnosti slúžiť Bohu a ctiť ho.

Čo v týchto veršoch ukazuje, že čitatelia sú duchovne veľmi nezrelí?

Ako nám „tuhý pokrm“ (v14) pomáha byť zrelšími v Kristovi?

2Petrov 1:5-8

Práve preto sa všemožne usilujte a pridávajte k viere cnosť, k cnosti poznávanie, 6 k poznávaniu sebaovládanie, k sebaovládaniu vytrvalosť, k vytrvalosti nábožnosť, 7 k nábožnosti bratskú oddanosť, k bratskej oddanosti lásku. 8 Ak totiž toto všetko máte a ak to máte v bohatej miere, nebudete nečinní a neplodní v poznávaní nášho Pána Ježiša Krista.

Tento oddiel sa často označuje ako „rebrík viery,“ keďže Peter popisuje postup rastu v Kristovi.

Vypíšte vlastnosti, ktoré Peter menuje a vysvetlite, akým spôsobom každá vlastnosť súvisí s predchádzajúcou a nasledujúcou.

Nahliadnutie do iných zdrojov

„Rast do Kristovej podoby: zdravá kresťanská skúsenosť“, J.I.Packer

Časť zo šiestej kapitoly z knihy *Rediscovering Holiness*. Copyright © 1999. Vydalo Servant Publications, Box 8617, Ann Arbor, Michigan, 48107. V origináli použité s dovolením. Všetky práva vyhradené.

Rast do Kristovej podoby

Z knihy *Rediscovering Holiness*, J.I.Packer

Keď prebieha duchovný rast – rast v cnostiach kresťanského charakteru a v dôvernom vzťahu s Bohom – môžeme očakávať aspoň tri známky, ktoré o tom svedčia.

1. *Prvou známkou* je rastúce potešenie z oslavovania Boha a pribúdajúci odpor k vlastnej chvále. Úmysel chváliť nachádzame v celej Biblii. Zakoreňuje sa v každom kresťanskom srdci a aj keď sa nevyhnutne nestáva bujarejším, určite sa stáva energetickejším v priebehu kresťanovho dozrievania. A čím viac chválime Boha, tým viac si vo vlastných očiach pripadáme malí, a tým viac budú naše srdcia vášnivo volať so žalmistom: „Nie nám, Hospodine, nie nám, ale tvojemu menu patrí česť pre tvoje milosrdenstvo a pre tvoju vernosť“ (Žalm 115:1). Keď to kresťania práve takto viac a viac vnímajú, vyzerá to, že rastú v milosti.

2. *Druhou známkou* je rastúci inštinkt pre starostlivosť a dávanie a silnejúca nechť k posadnutosti samým sebou, ktorá bez starostlivosti a dávania stále len berie. Ako sme videli, láska je podstatou v podobaní sa Kristovi a láska je úplne vecou starostlivosti a dávania. Ježiš sa počas svojej služby staral o druhých a bez obmedzenia dával. Dokonca i v agónii ukrižovania ho vidíme, ako sa stará a modlí za tých, ktorí ho popravovali, aby im

bolo odpustené (Lukáš 23:34); vidíme, ako sa stará o svoju matku a poveruje Jána, aby sa o ňu postaral (Ján 19:26-27) a vidíme, ako sa stará o kajúcneho zločinca, ktorému sľúbil spasenie (Lukáš 23:43). Keď sa kresťania stávajú viac a viac oddanými láske a viac sa priečia neláske v jej rôznych podobách, vyzerá to tak, že rastú v milosti.

3. *Tretou známkou* je rastúca vášeň pre osobnú bezúhonnosť, naliehavejšie trápenie sa pre bezbožnosť a nemorálnosť okolitého

sveta a jasnejšie rozlišovanie satanovej stratégie odporu, rozptyľovania a klamania, ktorou sa snaží dosiahnuť, že ľudia neuveria alebo nebudú žiť správne. „Veď jeho zámery poznáme“ povedal s istou dávkou pochmúrnosti Pavol (2Korinťanom 2:11). Každý kresťan musí byť schopný

povedať to isté. Keď kresťania prejavujú viac ľútosti nad tým, že Boh je zneučtovaný a provokovaný správaním, ktoré nenávidí, keď prejavujú viac realizmu týkajúceho sa duchovného zápasu pri odrážaní útokov zla a keď prejavujú väčšiu opatrnosť, aby neboli sami vtiahnutí do hriechu, vyzerá to tak, že rastú v milosti.

4. *Štvrtou známkou* je rastúci zápal pre Božiu vec a väčšia ochota robiť pre jej dosiahnutie aj nepopulárne činy. Toto nie je obhajoba pre bláznivé gestá, ktoré určite

**Láska, ako sme videli,
je podstatou
v podobaní sa
Kristovi...**

a zaslúžene budú nepopulárne. Strategická a taktická múdrosť a zrelé porozumenie dotýčným záležitostiam sú potrebné v každej verejnej činnosti. „Nech je zvelebený Hospodín, moja skala, ktorý učí moje ruky bojovať, moje prsty viesť vojnu,“ napísal Dávid (Žalm 144:1). Rovnako kresťania, ktorí sa pripravujú bojovať Pánove boje o pravdu a život, potrebujú, aby v tomto prípade Boh trénoval ich mysle. Keď kresťania pokorne dovoľia, aby múdrosť zmiernila ich zápal a zároveň stále ostanú pripravení (ešte viac, ako predtým) postaviť sa za to, čo je nepochybne Božia vec, vyzerá to tak, že rastú v milosti.

5. *Piatou známku* je väčšia trpezlivosť a ochota očakávať na Boha a klaňať sa jeho vôli a hlbší odpor k tomu, čo sa maskuje ako smelá viera, ale skutočnosťou je detskou nezrelosťou, ktorá sa snaží Boha nútiť. Je detinské chcieť veci hneď a veľmi vášnivo rozprávať a prežívať, že na ne nevieme počkať alebo sa bez nich obísť. Ale dospelý spôsob žiadania je cestou podriadenia sa, ktorý vzorovo ukázal Ježiš v Getsemane: „Otče môj, ak je možné... No nie ako ja chcem, ale ako ty (Matúš 26:39). Je správne hovoriť Bohu po čom túžime a čo chceme, aby urobil, ale je taktiež správne si pripomínať a priznať mu, že on to vie najlepšie. Keď sa kresťania učia podriaďovať sa Božiemu usporiadaniu vecí s nebojácnym realizmom a pokorou, vyzerá to tak, že rastú v milosti.

Osobná aplikácia týchto princípov

Teraz len ostáva pospájať si to a ukázať, ako toto celé platí pre kresťana – jednotlivca. Keďže Božie učenie v Písme o raste v svätosti mi bolo dané pre posudzovanie, vedenie a usmerňovanie tak ako komukoľvek inému, opäť bude primerané, keď aplikáciu sformulujem osobne.

Tak teda po prvé: Záleží mi na raste v milosti tak, ako by malo?

Záleží mi na raste?

V 2Petrovom 3:18 sa rast v milosti prezentuje nie ako možnosť, ale ako nevyhnutnosť; nie je to návrh, ale nariadenie. Sloveso, ktoré Peter používa, je

v rozkazovacom spôsobe: „vzrastajte v milosti a poznávaní nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.“ Toto je apoštolovo posledné nariadenie, predstavené v poslednom verši jeho posledného listu v čase, keď vedel, že jeho smrť je blízko (2Petrov 1:14). Tým pádom má špeciálnu váhu a vážnosť, ktorú posledné slová vždy nesú. Je to, akoby nám Peter hovoril: „Keby ste aj zabudli všetko ostatné z toho, čo som vám vravel, toto si zapamätajte, pretože toto je zo všetkého najdôležitejšie.“ A naozaj to aj je, pretože myšlienka, ktorú Peter vyjadril, bola v skutočnosti väčšia a bohatšia, ako sme zatiaľ videli.

Spolu s Ryleom, ktorý bol v tomto smere nasledovníkom puritánov, sme pre označenie „rastu v milostiach (cnostiach, stránkach charakteru kresťana)“ zatiaľ zaviedli výraz „rásť v milosti.“ Okrem toho, že to je určite časť toho, čo mal Peter na mysli, ide o oveľa viac než len o to.

Rásť v milosti a poznávaní Krista znamená:

- posilňovať naše porozumenie celému učeniu o milosti;
- prehĺbovať náš vzťah viery s Kristom a cez neho s Otcom a Duchom tak, že

budeme vedome a priamo zapájať Svätú Trojicu do života našich životov;

- a stávať sa viac podobní Kristovi, keď nás Duch prispôsobuje Tomu, o ktorom premýšľame, pričom nás vedie k modlitbe za pripodobňovanie sa mu, k jeho napodobňovaniu v správaní a k prejavovaniu našej postupujúcej premeny na jeho morálny obraz.

Trvalo dodržiavať tento príkaz (čo je Petrov zámer; „vzrastať“ je v prítomnom čase a znamená „neprestávať vzrastať“) znamená byť kresťanom vedome a vždy sa v každej oblasti nášho života usilovať byť kresťanom ešte viac. A tak rast v milosti je našou skutočnou životnou prácou; je obrovskou a nekončiacou úlohou. Keďže je to vec príkazu, sme povinní sa do toho pustiť a pracovať na tom, aby sme to dotiahli tak ďaleko, ako len vieme. Toto je pravé učeníctvo. Takto si navzájom prejavujeme, že

... rast v milosti je našou skutočnou životnou prácou; je obrovskou a nekončiacou úlohou.

sme veriaci. Rast v milosti je pre nás teda skúška ohňom.

Avšak zdá sa, že mnoho kresťanov ani v milosti nerastie, ani im na raste v milosti nezáleží. Očividne duchovne zabijajú čas alebo sa dokonca vracajú späť. To je tragické. Prečo to tak je? Existuje viacero možných dôvodov. Možno nikdy nečítali Petrove slová, alebo im nikdy nikto nepovedal, že Boh od nich rast v milosti vyžaduje. Ľudia nemajú svedomie pre to, o čom nevedia. Alebo možno im bráni strach, že vážny záväzok rásť by veľmi narušil a prevrátil ich život, čo by sa pravdepodobne aj stalo. W. H. Auden potvrdil paralyzujúci dopad takéhoto strachu svojou desivou vetou „Radšej sa zničíme, ako by sme sa mali zmeniť.“

Alebo si možno berú príklad z kresťanov okolo seba, ktorým taktiež na raste v milosti nezáleží. Možno si z toho vyvodili, že ani im na tom nemusí záležať, bez ohľadu na to, čo hovorí Biblia. Alebo stratili prvú lásku pre Krista a túžbu po božských veciach a, ako svojho času Pavlov kolega Démas, „zamilovali si tento svet“ (2Timotejovi 4:10). Ale nech je dôvod akýkoľvek, ich nezáujem je nesprávny, neposlušný, nezodpovedný a neobhájiteľný. Všetci kresťania sú poverení rásť v milosti a poznávaní Krista.

Na začiatku svojho listu Peter živo objasnil realistické detaily záväzku rásť v milosti: „Všemožne sa usilujte a pridávajte k viere cnosť, k cnosti poznávanie, k poznávaniu sebaovládanie, k sebaovládaniu vytrvalosť, k vytrvalosti nábožnosť, k nábožnosti bratskú oddanosť, k bratskej oddanosti lásku“ (1Petrov 1:5-8). Tento program platí pre nás všetkých. A preto sa musím vyrovnáť s faktom, že k tomuto spôsobu života som povolaný a že v momente, keď sa prestanem usilovať o takýto rast, sklznem do nesvätého, nezdravého stavu srdca. A čo platí pre mňa platí taktiež pre všetkých mojich čitateľov.

Dodržiavam tieto zásady?

Teda po druhé, *dodržiam tieto zásady tak, ako by som mal?*

Pýtame sa „aké sú to zásady?“ Keby sme jednoducho povedali: „Využívajte prostriedky milosti“ (aby som spomenul klasické štyri:

čítanie Biblie, modlitba, zborové bohoslužby a kresťanské spoločenstvo), nemôžeme sa zmýliť. Ale je užitočné povedať viac ako len toto. Nasledujú tri zásady (princípy pre plnenie pravidiel o požadovanom raste; etici by ich nazvali stredné axiomy) plus štyri praktické činnosti, všetky určené pre moje a rovnako aj vaše poučenie.

1. Pracujte na svojej spáse. Táto veta z Filipanom 2:12 je Pavlovým vysvetlením toho, čo pre čitateľov znamená ozajstná poslušnosť voči výzve mať Kristovo zmýšľanie (postoj) (Filipanom 2:5-11). Bude to prejavovanie v akcii a teda zdokonaľovanie a dokončovanie (zdá sa, že ide o všetky tieto myšlienky) spasenia, ktoré teraz majú. A mali by pracovať na svojej spáse s „bázňou a chvením“ – tým sa myslí s rešpektom a úctou k Božej práci v nich. Pretože schopnosť byť naozaj poslušnými nie je prirodzená, je to ovocie božského

uschopenia. Je úžasné si uvedomiť, že „Boh pôsobí vo vás, že chcete i konať“ (Filipanom 2:13), ale taká je holá pravda. Keď prejavujeme našu spásu božsky zmocnenou poslušnosťou, Boh Duch Svätý premieňa našu morálnu prirodzenosť, aby nás spravil viac podobnými Kristovi, na ktorého sa

snažíme podobať.

Toto vyžaduje správny postup vždy, keď je potrebný nový čin poslušnosti. Po prvé, prineste to pred Boha v modlitbe a priznajte svoj nedostatok potrebnej sily a proste, aby ste boli zmocnený zhora. Potom sa do toho pusťte, očakávajte pomoc a zistíte, že ju dostávate. Potom ďakujte Bohu za pomoc, ktorú ste dostali. Týmto pokorným a závislým konaním pracujeme na svojej spáse. Takto budeme rásť v milosti.

2. Zostávajúte (zotrúvajúte) v Kristovi. Táto zásada posilňuje prvú. Pochádza z úst samotného Krista: „Podobne ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak nezostane na viniči, tak ani vy, ak nezostanete vo mne. Ja som vinič a vy ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť... Zostaňte v mojej láske! Ak budete zachovávať moje prikázanie, zostanete v mojej láske“ (Ján 15:4-5, 9-10). Ježiš má na mysli to, že životy jeho nasledovníkov musia byť zamerané naňho.

Ježiš má na mysli to, že životy jeho nasledovníkov musia byť zamerané naňho.

Vierou v neho sú s ním tak zjednotení, že hoci je to tajomné, jeho život v nich skutočne prúdi (sú jeho ratolesťami a on je vinny kmeň). Teraz majú vzhliadať k nemu ako ku zdroju sily k službe, majú mu načúvať, aby zistili, akú podobu má táto služba nadobudnúť, majú rozvíjať jeho podnik podľa jeho predstáv a tešiť sa z istoty jeho pretrvávajúcej lásky.

V tomto vše-zahrňajúcom vzťahu k nemu majú zotrvať (zostávať). Toto je ich tajomstvo prinášania ovocia. Ovocie, ktoré budú prinášať – „ovocie, ktoré zostáva“ (Ján 15:16) – bude pozostávať z bezúhonnosti v ich vlastných zmenených životoch a z duchovného vplyvu, ktorý bude meniť životy ostatných. Pre takéto prinášanie ovocia, ktoré zahrňa svätosť, zdravie a rast, ako sme ich definovali, je absolútne nevyhnutný život zameraný na Krista, ako sme ho popísali. Platilo to pre apoštolov, ktorým Ježiš dal toto učenie a ostáva to tak aj pre nás, ktorým to Ján v svojom evanjeliu odovzdáva.

Potom autor piesne môže Pánovi vyznať:

Ó, Ježišu Kriste, nech ty rastieš vo mne
a všetky ostatné veci
nech sa strácajú,
nech je moje srdce
denne bližšie k tebe,
nech som denne oslobodený od hriechu.

Nech každý deň tvoja podporujúca moc
objíma moju slabosť.
Nech sa moja temnota stratí v tvojom
svetle,
nech tvoj život zahľadá moju smrť.

Nech sa v tvojich jasných lúčoch, čo na
mňa dopadajú
stratí každá zlá myšlienka,
nech sa každý deň učím,
že som nič a ty všetkým.

Chcem vidieť viac tvojej slávy,
ty, svätý, múdry a verný,
chcem byť tvojím živým obrazom
v radosti i súžení.

Naplň ma blaženosťou zhora,
drž ma božskou mocou.
Ó Pane, nech žiara tvojej úžasnej lásky
svieti cez celú moju bytosť.

Nech sa ja biedny zmenšujem,

buď mojim životom a mojim cieľom,
rob ma denne svojou milosťou
viac hodným nosiť tvoje meno.

Je to tak, ako sa píše, že našim
zmenšováním a jeho zväčšováním rastieme
v milosti.

3. *Bdejte a modlite sa.* Toto sú Ježišove slová, ktoré vyslovil ako varovanie trom učeníkom, ktorých poprosil, aby s ním bedlili (bdeli a boli ostražití, podporovali ho svojou prítomnosťou a záujmom), zatiaľ čo on sa modlil v Getsemane. Plné znenie varovania bolo: „Bedlite a modlite sa, aby ste neupadli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo slabé“ (Matúš 26:41).

V tomto varovaní išlo o to, že Satan, nepriateľ duší, je nekonečne lstivý a podvodnícky. Všetci, ktorí sŕžia Bohu, musia počas celého života znášať satanovu nežiaducu pozornosť. Ak nám Satan

nedokáže zabrániť, aby sme boli veriacimi, určite využije všetky možnosti, aby nám zabránil rásť v milosti a aby zabezpečil, že Boh bude zneuctený, tak alebo onak, spôsobom, ktorým žijeme. „Upadnúť (doslova „vstúpiť“) do pokušenia“ znamená stať sa obeťou Satanových plánov na zneuctenie Boha

tým, že poškodzuje toho, ktorý patrí Bohu. Popudy k takémuto „pádu“ sú v živote kresťana ustavičné.

Peter, ktorému Ježišovo varovanie patrilo ako prvému (a ktorého o pár hodín Satan oklamal, aby trikrát Ježiša verejne zaprel), neskôr napísal veľmi trefný výklad toho, čo znamená bdieť: „Buďte triezvi, bdejte! Váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral. Vzoprite sa mu pevní vo viere“ (1Petrov 5:8-9).

Čo sa týka modlenia, Ježišov vlastný zápas v Getsemane, kde sa zo srdca modlil „nech sa stane tvoja vôľa“ nám ukazuje, čo potrebujeme vedieť o modlitbe, ktorá odrazí satanove zvody. Pokiaľ naše srdcia opakujú Ježišovu modlitbu „nie ako ja chcem, ale ako ty“ a chopia sa pravdy, že „pretože sám v tom, čo pretrpel, bol skúšaný, môže pomáhať tým, čo sú skúšaní“ (Hebrejom 2:18, pozri tiež 4:15), zvíťazíme. Podstatou duchovného boja, v ktorom je každý kresťan, je zápas o to, aby si povedal „nie,“ keď ťa svet, telo a diabol nútia povedať „áno“ a aby si povedal „áno,“ keď ťa únava, ubolené

**Všetci, ktorí slúžia
Bohu, musia počas
celého života znášať
satanovu nežiaducu
pozornosť.**

srdce a nevera nabádajú povedať „nie.“

V týchto bitkách rastú v milosti tí, ktorí sa naučili bdieť, modliť sa, bojovať a vyhrávať,

Eric Liddell, legendárny „lietajúci Škót“ z filmu *Ohnivý vozy*, napísal: „Kresťanský život by mal byť životom rastu. Verím, že tajomstvo rastu spočíva vo vytvorení si života zbožnosti.“¹ Určite mal pravdu. Ale zbožný život môže byť podkopaný bláznovstvom a zanedbávaním a tým mu je zabránené, aby sa skutočne zdravo rozvíjal. Preto túto kapitolu ukončím upozornením na štyri praktické činnosti, ktoré sa týkajú odstraňovania prekážok pre zdravý rast. Všetky vyplývajú z obsahu druhého Petrovho listu a obzvlášť z 3. kapitoly, ktorej vyvrcholením je Božie povolanie k rastu v milosti.

Prvá praktická činnosť: Prijatie faktov.

Realizmus je kresťanskou cnosťou, ktorá uznáva Božiu zvrchovanosť nad týmto svetom. Vysvetľuje si neočakávané sklamanie a odsunutie očakávaní ako činy Božej múdrosti a dobroty, podľa jeho zasfúbenia. V realistických srdciach nemá čo hľadať znechutenie, zatrpknutosť a cynizmus (ničivé choroby duše). Peter svojim čitateľom, ktorí boli zdanlivo zastrašení

a popletení, pretože sa Pán ešte nevrátil, vraví, že to, že Kristus zdanlivo čaká s koncom dejín, je v skutočnosti trpezlivá milosť, ktorá prináša spasenie tým, ktorí by inak boli stratení (2Petrov 3:3-9, 15). Ak mali neustále rásť v zbožnosti, museli toto prijať s dôverou, že Boh robí všetko dobre. Živiť nenávisť voči Bohu, pre túto alebo akúkoľvek inú skutočnosť by rastu úplne zabránilo.

Druhá praktická činnosť: Vyhýbanie sa bláznovstvu. Bezúhonnosť je kresťanskou povinnosťou a to, čo Peter nazýva „blodom bezbožníkov“ (2Petrov 3:17) – menovite nemorálnosť a pyšný nezáujem o svätosť, ako sa píše v 2Petrov 2 – je bláznovstvo, ktoré je v rozpore s Božimi požiadavkami a ktoré privoláva súd. Odmietnutie takéhoto bláznovstva je nevyhnutné pre neustály rast v zbožnosti. Poddanie sa mu, prepádanie nejakej forme morálnej nedbanlivosti a teda popudenie Boha, by rastu úplne zabránilo.

Tretia praktická činnosť: Výber vhodného pokrmu. Biblická pravda, Božie slovo, je pravým pokrmom duše. Peter vo svojom

prvom liste povedal svojim čitateľom, aby po ňom túžili (1Petrov 2:2). Vo svojom druhom liste im hovorí, aby upriamovali pozornosť na Písmo, ktoré napísali proroci (2Petrov 1:19-21, 3:2) a aby nepochopili nesprávne listy svätého Pavla (2Petrov 3:15). Dôvera v božskú pravdu biblického učenia a jej nepretržité hlbavé prijímanie sú nevyhnutné pre neustály rast v milosti. Avšak pochybovanie o Písme by rastu úplne zabránilo.

Štvrtá praktická činnosť: Prijímanie spoločensťva. Boh nestvoril a ani nevykupuje nikoho na to, aby bol v tomto svete vlkom samotárom. Sme stворení a zachránení pre láskyplnú súdržnosť a vzájomnú pomoc. Peter je v tom vzorom: najprv nazýva svojich čitateľov svojimi „bratmi“ (2Petrov 1:10, pozrite tiež 2Petrov 1:7) a potom ich v 2Petrov 3 štyrikrát oslovuje ako svojich „milovaných,“ tak isto, ako Pavla volá svojim „milovaným bratom“ (2Petrov 3:1,8,14,15,17). Jedinečnosť úlohy a autority apoštola nikdy neobmedzuje ani nepotláča ich spoločensťvo s ich obrátenými ako s bratmi, ktorí v Božej rodine milujú a sú milovaní. Podieľať sa na vzájomne závislom bratstve kresťanského spoločensťva je

nevyhnutné pre neustály rast v milosti. Dobrovoľné oddelenie sa, z akýchkoľvek príčin, by rastu úplne zabránilo.

Vyhnúť sa syndrómu Petra Pana

Desivý literárny výtvar dvadsiateho storočia. Desivý preto, lebo tak veľmi ukazuje nepríjemnú pravdu o nás. To je *Peter Pan* od autora J.M. Barrieho, „chlapec, ktorý nechcel vyrásť,“ ako sa uvádza v podtitule k divadelnému predstaveniu. Dve generácie oslavovali a tešili sa z *Petra Pana* ako z kvalitnej zábavy pre deti. Generácie ho vnímali jednoducho ako príbeh o Petrovi, pirátoch a Wendy, a ako taký ho aj mali radi. Často som ako dieťa túto divadelnú hru čítal; vlastne to bola moja obľúbená kniha a tak som to aj bral. Film *Hook* od Stevena Spielberga dá pirátskej časti príbehu bez pochyb nový šmrnc. *Peter Pan* bude v 21. storočí iste zaradený medzi detskú klasiku.

Avšak Peter je osobu, s ktorou by sa žiadne múdre dieťa ani žiadny múdry dospelý nechcel stotožniť. Naozaj zlou

**Sme stворení
a zachránení pre
láskyplnú súdržnosť
a vzájomnú pomoc.**

správou je jeho dvakrát opakované tvrdenie „Chcem navždy ostať malým chlapcom a zabávať sa.“² Peter predstavuje upnutie sa na obdobie, ktorým chlapec prechádza a ak je všetko v poriadku, z ktorého, aj vyrastie. Jeho voľba (pretože to robí) zastaví svoj vývoj mu tak škodí, že ho musíme označiť za anti-hrdinu, za postavu značne nesympatickú, dokonca odpudivú. Hoci je statočný, bystrý a vodcovský, je taktiež nafúkaný chvastúň, posadnutý sám sebou, bezcitný a neschopný milovať ani prijímať lásku ostatných. Prostredníctvom výraznej sentimentálnej rozpoltenosti (striedavého žartovania a smútku, pretože to je Barrieho špecialita) hra jasne ukazuje, že Wendy a jej bratia sa po svojom pobyte v Krajine Nekrajine určite chcú vrátiť do rodiny, v ktorej je dospelosť prirodzeným vyústením detstva. Je malou tragédiou, že Peter sa otočí chrbtom svetu vzťahov a práce, aby mohol medzi vílami donekonečna vyhrávať na svoju panovu flautu. Tak by to mali vnímať dospelí diváci.

Súčasný odklon západného sveta od kresťanských základov k sekulárnemu materializmu sa nedá nazvať inak ako kultúrou Petra Pana. V nej sú všetky aspekty Petrovho detinského egoizmu povzbudzované k tomu, aby sa prejavili a upevnili, a keď sa tak stane, sú považované za cnosti. V takejto kultúre je ťažké stať sa zodpovedným dospelým, obzvlášť v oblasti vzťahov. Nieкто pravdivo povedal, že najväčší spoločenský problém moderného sveta je extrémna emočná nezrelosť, zamaskovaná životným

štýlom dospelých. V Božom usporiadaní vecí má ľudská rodina fungovať ako sieť vzťahov, v ktorej sa dôsledne učí zodpovednej láske a plánovaniu života. Ale pre takmer všadeprítomné oslabenie rodinného života sa toto nedeje. Dnešný svet je plný ľudí s telami dospelých, v ktorých prebývajú emočne mladiství, dokonca infantilní ľudia. Inými slovami, ľudia, ktorí proste chcú navždy ostať malými chlapcami alebo dievčatami a zabávať sa. Blahobyť umožňuje, aby detinské pôžitkárstvo bolo od tínedžerského veku životným štýlom, čo v neskoršom živote prináša bolestné výsledky.

Kresťania nie sú o nič menej ako iní ľudia ovplyvnení a formovaní kultúrou, ktorej sú súčasťou. Taktiež sa nakazia syndrómom Petra Pana. Zásady a praktické činnosti zbožnosti nám nepomôžu, ak nie sme pripravení zmeniť sa v tejto oblasti. Som ochotný zistiť, či potrebujem emočne vyrásť? A vy ste?

Ešte raz, je to Ježiš „pôvodca a završovateľ viery,“ ktorého máme ako vzor tej emočnej dospelosti a dospelosti v postojoch, do ktorej nás má priviesť náš rast v milosti. Čo v tejto oblasti naozaj potrebujeme a čo bude rast na jeho podobu vyžadovať zistíme jedine tak, že sa hodnotíme podľa Ježiša tak, ako sa s ním stretávame na stránkach evanjelií.

Nech v terajšom čase môžete vy i ja rásť v milosti „završujúc svoje posvätenie v Božej bázni“ (2Korinťanom 7:1).

*

Poznámky:

¹ Eric Liddell, *Disciplines of the Christian Life* (London: Triangle, 1985), 21.

² J. M. Barrie, *Peter Pan* (London: Hodder & Stoughton, 1928), 111, 155.

Príprava vlastnej odpovede

1. Vlastnými slovami vysvetlite, čo znamená „rast v milosti a poznávaní Krista.“
2. Vyplňte „Výbavu duchovnej zrelosti“ ako zhodnotenie vášho vlastného rastu k zrelosti.
3. Keď ste vyplnili „výbavu,“ určite dve oblasti vo vašom živote, v ktorých potrebujete rásť. Ako to plánujete uskutočniť v najbližších mesiacoch?

Výbava duchovnej zrelosti

Nasledujúce otázky vám majú pomôcť zhodnotiť vašu terajšiu duchovnú zrelosť. Prosím, vyplňte všetky otázky.

Závislosť na Bohu

1. Venujem čas modlitbe a rozjímaniu.
 Každý deň   Väčšinu dní   Niekedy   Takmer nikdy
2. Modlitba je najvyššou prioritou v mojom živote.
 Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy
3. Vyjadrujem svoju závislosť na Bohu.
 Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy
4. Stretávam sa k modlitbe s ďalšími veriacimi.
 Bežne   Pravidelne   Príležitostne   Takmer nikdy
5. Snažím sa žiť svätý a čistý život v moci Ducha Svätého.
 Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy

Premýšľanie o Božom slove

1. Premýšľam o Božom slove.
 Bežne   Pravidelne   Príležitostne   Takmer nikdy
2. Poznám a rozumiem základnú biblickú zvesť.
 Veľmi dobre   Dobre   Celkom dobre   Nie veľmi dobre

3. Pravidelne čítam Bibliu a snažím sa ju aplikovať do svojho života.
 Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy
4. Viem niekomu inému vysvetliť základné biblické pravdy a odpovedať na jeho otázky.
 Veľmi dobre   Dobre   Celkom dobre   Nie veľmi dobre
5. Prečítal som celú Bibliu.
 Niekoľkokrát   Raz   Iba Novú zmluvu   Iba niektoré časti

Spoločenstvo s Božou rodinou

1. Zúčastňujem sa hlavných bohoslužieb v mojom zbore.
 Bežne   Pravidelne   Príležitostne   Takmer nikdy
2. Chodím na skupinku, kde môžem byť súčasťou blízkeho spoločenstva s inými.
 Bežne   Pravidelne   Príležitostne   Takmer nikdy
3. Štedro finančne prispievam na zbor.
 Vždy   Zvyčajne   Príležitostne   Takmer nikdy

Oslovovanie stratených ľudí

1. Udržiavam blízke vzťahy s neveriacimi a hovorím im o Kristovi, keď je to vhodné.
 Mnoho   Niekoľko   Jeden   Žiaden
2. Mám dobrú povesť medzi svojimi nie-kresťanskými kolegami a susedmi.
 Vždy   Väčšinou   Niekedy   Zriedka
3. Verím, že keď sa ľudia pozrú na môj život, vidia odraz Kristovho života.
 Vždy   Pravidelne   Príležitostne   Takmer nikdy
4. Rozumiem zvesti evanjelia.
 Veľmi dobre   Dobre   Celkom dobre   Nie veľmi dobre
5. Vedel by som niekomu vysvetliť evanjelium a viesť ho k dôvere v Krista, keby ma o to požiadal.
 Veľmi dobre   Dobre   Celkom dobre   Nie veľmi dobre

Vnútorne nastavenie služít

1. Hľadám príležitosti pre službu druhým v pokore a obetavej láske.
 Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy
2. Slúžim Bohu s nadšením (čo naozaj robím rád).
 Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy
3. Slúžim Bohu svojím duchovným obdarovaním.
 Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy

4. Zameriavam sa viac na svoj vzťah s Bohom a s inými ako na hromadenie majetku.

Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy

Rodinný život

Odpovedzte len na otázky, ktoré sa vás týkajú.

1. Ako zrelý syn/zrelá dcéra si ctím svojich rodičov.

Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy

2. Ako manžel sa snažím o dobro svojej manželky a obetavo ju milujem, tak ako Kristus miluje Cirkev.

Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy

3. Ako manželka sa ochotne podriaďujem svojmu manželovi ako hlave nášho domu.

Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy

4. Ako rodič som pre svoje deti vzorom a učiteľom biblických pokynov a svoje deti vychovávam k láske k Bohu.

Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy

5. Ako priateľ som oddaný potrebám iných a uprednostňujem ich pred svojimi vlastnými.

Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy

6. Ako zamestnanec robím v práci pre svojho zamestnávateľa to najlepšie, čo môžem, ako keby som slúžil Pánovi.

Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy

7. Ako zamestnávateľ (alebo vedúci) som nezaujatý a s celým personálom zaobchádzam s rešpektom.

Vždy   Väčšinou   Príležitostne   Takmer nikdy

Vyhodnotenie

Keď sa teraz pozerám na svoj život a chodenie s Bohom, povedal by som, že:

Potrebujem veľa pomoci.

V niektorých oblastiach potrebujem trochu podpory.

Sa mi dobre darí.

Napredujem a som pripravený pomáhať iným.

Svoju úroveň duchovnej zrelosti by som všeobecne opísal ako:

Nový alebo mladý veriaci.

Zápasiaci veriaci, ktorý potrebuje trochu podpory.

Rastúci veriaci, ktorý sa stále vyvíja.

Zrelý veriaci.

Schopný viesť druhých.

Diskusia o téme

1. Predstavte si niekoho, koho by ste opísali ako „zrelého kresťana.“ Čo na tom človeku najviac viditeľne vyniká?
2. Aký je rozdiel medzi zrelým a nezrelým veriacim (pozrite sa na vaše štúdium Hebrejom 5:11-14 a na Packerov článok)?
3. Prečo je také ťažké povedať, či rastiete vo svojom kresťanskom živote?
4. Packer tvrdí, že mnohým kresťanom očividne nezáleží na raste v milosti. Prečo je to tak?
5. Čo by ste povedali niekomu, kto je znechutený pomalým napredovaním vo svojej kresťanskej zrelosti?
6. Keď skúmate svoj vlastný život, v ktorých oblastiach ste v poslednej dobe podrástli? Čo tento váš rast v zrelosti ovplyvnilo?
7. V ktorých oblastiach svojho života stále potrebujete dozrieť? Čo musíte spraviť, aby ste v týchto oblastiach podrástli? Ako vám môžu pomôcť ostatní v skupinke?
8. Packer na konci svojho článku píše o praktickej činnosti „Výber vhodného pokrmu.“ Aká je súvislosť medzi poznaním Božieho slova, poslušnosťou Božiemu slovu a rastom k zrelosti?
9. Packerova štvrtá praktická činnosť bola „Prijímanie spoločenstva.“ Ako nám pomáha v raste k zrelosti zapojenie v spoločenstve miestneho zboru?

Praktické činy poslušnosti

1. Ako zmenila táto diskusia vaše pôvodné porozumenie tejto téme? Svoje myšlienky zhrňte tu:

2. Ako to plánujete aplikovať (kedy, kto, kde, atď.)?

3. Vytvorte si vzťah zodpovednosti: Stanovte si ciele rastu vo viere týkajúce sa tejto témy a povedzte o nich svojej skupine a/alebo moderátorovi.

S Božou pomocou budem:

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžte nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola